

at jeg jo ikke taler paa mine egne Vegne alene, men paa Mindretallets Vegne, der har været enig med mig i, at Situationen derved, at der er gaaet et Par Dage, virkelig er bleven forandret; thi det var under den bestemte Forudsætning, at der snart vilde foreligge nærmere Oplysninger, at vi gik ind paa at slutte os sammen med Flertallet. Da denne Forudsætning, saa vidt vi skjønne — thi det beror jo altid paa et Skjøn — nu er bortfalden, have vi ikke kunnet indse, at der i vor forandrede Stilling skulde ligge nogen Tilfidsættelse af det Hensyn, man selvfølgelig skylder enhver Forhandling i en Forsamling. Hvad angaar den Indskydelse, som Tilfidsættelsen af Valglovens § 41 kan have paa Valgets Udfald i Lemvig, er det jo tænkeligt, at det kan have haft en saadan, men det er ikke sagt her. Man har i Klagen end ikke gjort gjældende, at det Skete har haft en saadan Indskydelse. De kunde da i det Mindste have sagt det. Det er slet ikke gjort gjældende. Der er ikke anført Andet end, at denne Oplæsning fra Listerørernes Side stal være undladt, og hvad vil det sige? Det bethyder jo ikke Andet, end at der maatte er bleven læst uthydlig op eller at man strax samtidig med Medskrivningen har gjentaget Navnet. Det er virkelig meget vanskeligt at konstatere bagefter, om der er slet nogen Feil ved disse Oplæsninger af Listerørerne. Hvorledes stal det kunne bevistes? Saa det Hele vil vistnok blive til Ingenting. Af den Grund forekommer det os, er der ikke her tilstrækkelig Grund til at udsætte Valgets Godkjendelse.

Ordføreren for 3die Afdeling

(M. S. Larsen): Det beror paa et Skjøn, siger det ærede Medlem; ja det er ganske vist, at man kan skjønne forskjelligt. Jeg vil for mit Vedkommende erklære, at jeg ikke sætter og herefter ikke vil sætte stor Pris paa det ærede Medlems Skjøn, hvor vi maatte mødes i en fælles Afgjørelse. Men jeg forstaaer meget vel denne Sags fulde Sammenhæng. Man gik med til at udsætte Valget i Storehedinge, fordi Stemmeforskjellen der var ret betydelig, og der formentlig ingen Fare var. Saa kom man til Valget i Lemvig. Der er Faren ved et Omvalg større, men man kan ikke godt staa paa Udsættelse, hvad Valget i Storehedinge an-

gaar, og være imod den med Hensyn til Lemvig. For saa at komme ud af den Klemme „skjønner“ man, saaledes som det ærede Medlem skjønner.

Bingel: Jeg ønskede blot at udtale mig for det høie Thing om Valget paa Vrå. Jeg føler mig kaldet dertil, fordi den sjerne Os Forhold ere saare lidet bekendte, og jeg har haft Leilighed til i to forskjellige Somre at besøge den og altsaa dog er lidt sagkyndig paa dette Omraade. Men inden jeg gaar over til at tale om de særlige æroste Forhold, vilde jeg tillade mig med Formandens Tilladelse et Dieblit at dvæle ved lidt almindeligere Betragtninger; jeg vil nemlig gjerne tegne den Baggrund, hvorpaa jeg ønsker, at dette stal blive betragtet. Det er jo høist eiendommelige Valg, som ere foregaaede denne Gang; de ere af en saa enestaende Natur, at man ikke kan paapege deres Mage i vor parlamentariske Historie. Vi have oplevet — og lad mig drage denne Sag frem, uagtet den ikke vedkommer Valget her paa Vrå, vedkommer den dog os alle, vedkommer den dette Things Værdighed — vi have oplevet, hvad jeg vil paa-tale, at en stor Del Kandidater paa den modsatte Side have vægret sig ved at mødes offentlig med deres Vælgere i de Kredse, til hvis Tillid de beilede, hvis Repræsentanter de ønskede at være. Man kan ikke sige, at dette staaer i Strid med Valglovens Bogstav, men det staaer sandelig i høieste Grad i Strid med Valglovens Ånd, med al konstitutionel Sæd og Skik. Hvad der er slet paa denne Maade, det at Folk ere komne her til Rigsdagen, have indtaget disse Pladser, som tilkomme Folkets Repræsentanter, uden næsten at være kjendte af deres Vælgere, uden at deres Vælgere næsten have haft Leilighed til at se dem, skjøndt de have ønsket det og forlangt det atter og atter, skjøndt der er blevet holdt offentlige Møder, hvor man vilde se dem, høre dem og kræve dem til Regnskab — det forekommer mig saa usømmeligt, at jeg vil sige, at om disse Herrer paa alle fire vare krøbne ind i Salen, var det ikke en mere beskjæmmende Maade at holde deres Indtog i denne Forsamling paa. Men som sagt, det er ikke det, jeg vilde tale om. Valget paa Vrå er af en eiendommelig Art; det er en Brutalitets-Hand-